

Anotace

Tato bakalářská práce se věnuje nauce o ospravedlnění, která je ústřední částí křesťanské dogmatiky. Ospravedlnění se stalo vůdčím teologickým důvodem pro rozštěpení západní církve v době reformace. Protestantská a katolická teologie následně zastávala až do pol. 20. stol. vzájemně nepřijatelná stanoviska. Teologické sbližování, projevované ekumenickým hnutím, zažilo průlom díky Hansi Küngovi, tehdy neznámému švýcarskému katolickému teologovi. Ve své práci *Rechtfertigung* důkladným zkoumáním, jednak katolického učení daného Tridentským koncilem, jednak soudobého protestantismu představovaného K. Barthem, dospěl k objevu, že celkově panuje mezi oběma konfesemi podstatná shoda. Jeho závěr byl v následujících čtyřech desetiletích rozvíjen na mezinárodní úrovni ekumenické teologie, přičemž největšího úspěchu bylo dosaženo Společnou deklarací katolické církve a Světového luterského svazu r. 1999.

Právě toto téma jsem zvolil proto, že ekumenické smýšlení je mi blízké a považuji jej za nutný předpoklad výstižného výkladu křesťanské zvěsti, jejíž významová pestrost je rozložena mezi konfesijně diferencované křesťanstvo. U Hanse Künga obdivuji jeho teologický nadhled, literární a intelektuální vytríbenost.

Práce sestává ze čtyř kapitol. První stručně představuje milníky v myšlenkovém vývoji ospravedlnění. Druhá představuje teologii ospravedlnění Hanse Künga. Třetí pojednává o Küngově řešení pro konfesijní spor. Čtvrtá vyzdvihuje Küngův přínos pro následný ekumenický dialog.